

Ministerieel besluit houdende bescherming als monument van Vladslostraat en Bovekerkestraat, kasseiweg tussen de dorpen Bovekerke en Vladslo, twee wegwijzers te DIKSMUIDE - KOEKELARE

DE VLAAMSE MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BINNENLANDS BESTUUR,
INBURGERING, TOERISME EN VLAAMSE RAND

Gelet op de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, gewijzigd bij bijzondere wet van 8 augustus 1988, inzonderheid artikel 6, § 1, l, 7;

Gelet op het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten, gewijzigd bij de decreten van 18 december 1992, 22 februari 1995, 22 december 1995, 8 december 1998, 18 mei 1999, 7 december 2001, 21 november 2003, 30 april 2004, 10 maart 2006 en 27 maart 2009;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2009 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse Regering, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 24 juli 2009, 4 december 2009, 6 juli 2010, 7 juli 2010, 24 september 2010, 19 november 2010, 13 mei 2011, 10 juni 2011, 9 september 2011 en 14 oktober 2011;

Gelet op het ministerieel besluit van 30 mei 2011 houdende vaststelling van een ontwerp van lijst van als monument te beschermen Vladslostraat en Bovekerkestraat, kasseiweg tussen de dorpen Bovekerke en Vladslo, twee wegwijzers te DIKSMUIDE - KOEKELARE;

Gelet op de behandeling van de uitgebrachte adviezen en ingediende bezwaren door Onroerend Erfgoed West-Vlaanderen op datum van 28 november 2011, zoals voorgelegd aan de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen;

Gelet op het advies van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen van 1 december 2011,

BESLUIT:

Artikel 1. Wordt beschermd overeenkomstig de bepalingen van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten, gewijzigd bij de decreten van 18 december 1992, 22 februari 1995, 22 december 1995, 8 december 1998, 18 mei 1999, 7 december 2001, 21 november 2003, 30 april 2004, 10 maart 2006 en 27 maart 2009:

Wegens de historische, in casu de architectuur-historische, de wetenschappelijke en de sociaal-culturele waarde:

- als monument

De kasseiweg tussen de dorpen Bovekerke en Vladslo, meegaande de wegbermen, de twee wegwijzers, de kilometerpaal, de bakstenen boogbrug en de ijzeren brugleuning, gelegen te

DIKSMUIDE (VLADSLO), Bovekerkestraat zn

KOEKELARE (BOVEKERKE), Vladslostraat zn

bekend ten kadaster:

DIKSMUIDE (VLADSLO), 7e afdeling, sectie D, openbaar domein

KOEKELARE (BOVEKERKE), 2e afdeling, sectie A, openbaar domein

KOEKELARE (BOVEKERKE), 2e afdeling, sectie B, openbaar domein

KOEKELARE (BOVEKERKE), 2e afdeling, sectie B, perceelnummer(s) 58E (deel)

zoals afgebakend op bijgevoegd plan

Art. 2. Het algemeen belang dat de bescherming verantwoordt, wordt door het gezamenlijk voorkomen en de onderlinge samenhang van de volgende intrinsieke waarden gemotiveerd:

Historische, in casu de architectuur-historische waarde:

- De kasseiweg tussen de kleine landelijke dorpen Bovekerke en Vladslo vormt een materiële getuigenis van de moderniseringsgeschiedenis van de Vlaamse dorpen aan het einde van de 19de eeuw. De weg werd gekasseid in het laatste kwart van de 19de eeuw (tracé reeds aangeduid op de in 1883 opgemaakte kaart van het Militair Cartografisch Instituut), hierbij werd gedeeltelijk een oud tracé aangewend en gedeeltelijk een nieuw tracé aangelegd. De bewaarde bakstenen boogbrug met ijzeren leuning met geometrisch ruitmotief vormt een typisch element bij een eind 19de-eeuwse weg doorheen landelijk gebied met een beekvallei. De bewaarde blauwhardstenen kilometerpaal vormt een typisch gegeven langs de gekasseide weg. De wegwijzers zijn te dateren vanaf ca. 1935 en getuigen eveneens van de modernisering van het wegverkeer. 19de-eeuwse wegwijzers bestaan uit een gietijzeren paal met richtingborden, deze wegwijzers uit het tweede kwart van de 20ste eeuw bestaan uit een verjongende paal in gewapend beton met richtingborden.

Wetenschappelijke waarde:

- De kasseiweg getuigt van een typische, vakbekwame en technische uitwerking met een licht tonrond profiel en een geëigende kantopsluiting, als resultaat van een belangrijke evolutie in de wegenbouw vanaf de 18de eeuw. Het wegconcept is waterdoorlatend. Typerend is het gebruik van kasseien uit porfiersteen in een rechthoekig formaat (halfsteens legverband met opstop van langwerpige kasseien of zogenaamde 'boutissen') en de opsluiting met veldborduren uit blauwe hardsteen. Beide materiaalsoorten zijn afkomstig uit Belgische steengroeven en zijn gekend om hun kwaliteiten als niet gelaagd en erg hard.

Sociaal-culturele waarde:

- Door het authentieke materiaalgebruik en de gave landschappelijke omgeving met sterk ruraal karakter (historisch open landschap met akkers en weiden, de vallei van de Plaatsebeek, en een beperkte verspreide bebouwing) bezit de kasseiweg een hoge esthetische waarde. De wegwijzers met richtingborden vormen erg beeldbepalende elementen ter hoogte van kruispunten aan het begin van de weg (ter hoogte van het kerkhof) en ongeveer halverwege het tracé.

Art. 3. Met het oog op de bescherming zijn van toepassing:

De beschikkingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 november 1993 tot bepaling van de algemene voorschriften inzake instandhouding en onderhoud van monumenten en stads- en dorpsgezichten, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse Regering van 23 juni 2006, 5 juni 2009 en 4 december 2009 en 10 juni 2011 (Belgisch Staatsblad 10 maart 1994, 22 augustus 2006, 18 september 2009, 11 januari 2010 en 2 augustus 2011).

Brussel, **10 MEI 2012**

Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering,
Toerisme en Vlaamse Rand

Geert BOURGEOIS